

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi

Judecători – Liliana Catan, Ion Guzun, Elena Covalenco, Iurie Diaconu

Cu participarea:

Procurorului Nicolai Suvac

Avocatului Aliona Postu și Mariana Gherța

a judecat în ședință publică a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui

***Rusu Vasile Grigore**, născut la 20.11.1968,
originar și domiciliat în s.Bușăuca, r.Rezina;*

și

***Rusu Grigore Vasile**, născut la 15.01.1993,
originar și domiciliat în s.Bușăuca, r.Rezina.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- *Instanța de fond din 02.09.2013- pînă la 23.10.2013;*
- *Curtea de Apel Chișinău din 11.11.2013- pînă la 28.11.2013;*
- *Curtea Supremă de Justiție din 04.02.2014- pînă la 08.04.2014;*

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-au prezentat:

Procurorul, care a susținut recursul, solicitînd admiterea lui în sensul declarat.

Partea vătămată Chifor Andrei, care a susținut recursul procurorului, solicitînd admiterea lui.

Avocații și inculpații, care s-au pronunțat pentru respingerea recursului ca fiind nefondat, cu menținerea hotărîrii atacate.

Colegiul penal asupra recursurilor,-

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rezina din 23.10.2013, Rusu Vasile și Rusu Grigore au fost achitați de învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(2) lit. e) Cod Penal și art. 179 alin.(1) Cod Penal pe motiv că în acțiunile lor nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor.

2. Pentru a se pronunța cu sentința instanța de fond a reținut că, de către organul de urmărire penală se învinuiesc Rusu Vasile și Rusu Grigore care la 09 martie 2013, aproximativ pe la orele 21.00, din cauza relațiilor ostile persistente, pe fundalul unui conflict spontan apărut, fără permisiune, samavolnic, au pătruns în gospodăria cet. Chifor Andrei din satul Bușăuca raionul Rezina, aplicându-i acestuia multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului. Inculpatul Rusu Vasile utilizând și o rangă metalică întru cauzarea leziunilor corporale, i-a provocat lui Chifor Andrei, potrivit concluziei raportului de expertiză medico-legală nr.14 D din 08.04.2013 vătămări corporale medii, sub formă de fractură închisă de arc costal VI pe dreapta cu deplasare minimă, fractură de os nazal, cu deplasare, plagă confuză pe frunte, echimoze pe față și pavilionul auricular drept, excoriație pe nas, edem al țesuturilor moi ale capului.

De către organul de urmărire penală acțiunile lui Rusu Vasile și Rusu Grigore au fost încadrate în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod Penal și art.179 alin.(1) Cod Penal, după indicii calificativi: „*vătămarea intenționată medie a integrității corporale și violarea de domiciliu*), adică *vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art.151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății săvârșită de două persoane și pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei fără consimțământul acesteia.*”

3. Împotriva sentinței a declarat apel în termen procurorul care a solicitat admiterea lui, casarea totală a sentinței Judecătorei Rezina din 23.10.2013, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpații Rusu Vasile și Rusu Grigore să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.152 alin.(2) lit. e), art.179 alin.(1) Cod penal stabilindu-le următoarele pedepse:

- lui Rusu Vasile pe art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal 4 ani închisoare; pe art. 179 alin.(1) Cod penal-2 ani închisoare;

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate - 5 ani închisoare. În corespundere cu prevederile art.90 Cod penal, pedeapsa numită lui Rusu Vasile a o suspenda condiționat cu stabilirea unui termen de probă de 4 ani;

-lui Rusu Grigore pe art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal 4 ani închisoare; pe art.

179 alin.(1) Cod penal-2 ani închisoare;

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate - 5 ani închisoare. În corespundere cu prevederile art.90 Cod penal, pedeapsa numită lui Rusu Grigore a o suspenda condiționat cu stabilirea unui termen de probă de 4 ani.

3.1 În motivarea apelului procurorul a indicat că, instanța de fond, contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală, nu a dat apreciere (prin admitere sau respingere) fiecărei probe examinate și analizate de către acuzare din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, referitor la comiterea de către inculpații Rusu Vasile și Rusu Grigore a infracțiunilor incriminate.

În special, acuzarea consideră că instanța de fond nu a dat o apreciere corespunzătoare declarațiilor părții vătămate Chifor Andrei, martorilor Chifor Tatiana, Chifor Angela, Ostap Nina, Chifor Antonina, însă sentința instanței de fond s-a bazat pe declarațiile martorilor audiați în ședința Cojocari Ion, Cojocari Alexandru, Petrov Anatolie Dumitru și Rusu Svetlana Ion, care au declarat, că Rusu Vasile și fiul său Rusu Grigore nu l-au lovit deloc pe Chifor Andrei, declarații pe care acuzarea le consideră critice, necorespunzătoare realității, acestea fiind date în scopul apărării și eschivării de la răspunderea penală pentru infracțiunile comise de inculpații Rusu Vasile și Rusu Gheorghe, luînd în considerație calitatea lor și relația care o au martorii menționați cu inculpații.

Reieșind din totalitatea probelor prezentate și administrate de partea acuzării, apelantul este de părerea că instanța a pronunțat o sentință ilegală, neîntemeiată, cu erori de fapt și de drept, privind achitarea inculpaților Rusu Vasile și Rusu Grigore.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013, au fost respins ca nefondat apelurile declarat de către procuror și menținută sentința atacată

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de achitare în privința lui Rusu Vasile și Rusu Grigore în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod Penal după semnele calificative „*vătămarea intenționată medie a integrității corporale și violarea de domiciliu, adică vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art.151 Cod penal, dar acre a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății săvârșită de două persoane*”, și art.179 alin.(1) Cod Penal, după indicii calificativi: „*pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei fără consimțământul acesteia*”.

Conform prevederilor art.414 alin.(1) Cod procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate în instanța de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.*

Careva probe noi acuzarea și apărarea în instanța de apel nu au prezentat și doar s-a solicitat audierea părților și verificarea probelor cercetate în instanța de fond și anume: *declarațiile inculpatului Rusu Vasile; declarațiile inculpatului Rusu Grigore; declarațiile părții vătămate Chifor Andrei; declarațiile martorului Ghifor Tatiana, Chifor Angela, Chifor Antonina, Ostap Nina, Cojocari Ion, Cojocari Alexandru, Petrov Anatol, Rusu Svetlana; declarațiile medicului legist Lipovan Oleg; raportul de expertiză medico-legală nr.143 din 08.04 2013, prin care se confirmă stabilirea la Chifor Andrei a vătămarilor corporale medii sub formă de fractură închisă de arc costal VI pe dreapta cu deplasare minimă, fractură de os nazal cu deplasare, plagă confuză pe frunte, echimoză pe față și pavilionul articular drept, escoriație pe nas, edem al țesuturilor mai ale capului.*

Instanța de apel a reținut că în cadrul cercetării judecătorești cu certitudine s-a constatat faptul că în ziua de 09.03.2013 partea vătămată Chifor Andrei și-a sărbătorit acasă ziua de naștere, avînd în ospetie mai multe rude. Spre seară, fiind deja în stare de ebrietate alcoolică, Chifor Andrei s-a dus mai întîi la unul din magazinele din sat, iar apoi împreună cu fratele său Chifor Mihail au plecat la barul din apropierea casei sale, unde, cu ocazia zilei de naștere i-i servea pe consăteni cu băuturi alcoolice. Acolo, între frații Chifor și Rusu Vasile s-a iscat un conflict, Chifor Mihail lovindu-l pe ultimul cu o sticlă în cap. După ce situația s-a aplanat, iar Chifor Andrei împreună cu rudele sale au plecat acasă, cînd Rusu Vasile împreună cu Morari Vadim, Cojocari Alexandru și soția sa treceau pe lîngă poarta acestuia, Chifor Andrei le-a ieșit în cale cu o rangă metalică, amenințîndu-l pe Rusu Vasile. După ce a fost deposedat de ranga metalică, la scurt timp Chifor Andrei a plecat să-și clarifice relațiile cu Ion Cojocari, întrînd, împreună cu mama sa în ograda acestuia, de unde au fost scoși cu forța, fiind utilizat de către Cojocari Ion și un fîraș metalic, cu care ie-a aplicat ambilor lovituri pe diferite părți ale corpului. Faptul că partea vătămată Chifor Andrei, în seara respectivă, era dispus la conflicte, rezultă din însăși declarațiile martorilor din partea acuzării, potrivit cărora, aflînd de la fecior și nora sa au fost agresați, el a plecat „să se clarifice”.

Instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond just a reținut faptul că între declarațiile părții vătămate Chifor Andrei și martorilor din partea acuzării există divergențe esențiale și anume acestea dau declarații diferite cu referire la faptul cine l-a bătut pe Chifor Andrei și unde, cine și cînd i-a aplicat lovituri cu ranga metalică peste cap lui Chifor Andrei, de unde a fost luată această rangă.

Instanța de apel a conchis că, divergențele esențiale dintre declarațiile părții vătămate și martorilor din partea sa, denotă faptul că ei se aflau într-o stare avansată de ebrietate alcoolică, ceea ce nu le permitea să rețină și să aprecieze obiectiv derularea evenimentelor. Totodată, instanța de fond corect a reținut, că acestea, fiind rude apropiate cu partea vătămată, intenționat au încercat să prezinte situația, așa cum era necesară părții vătămate.

La fel, instanța a conchis că argumentele procurorului în apelul declarat, urmează a fi respinse, deoarece apelul practic conține descrierea probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești, cu interpretarea acestor probe în formă tendențioasă, fără a se referi și la alte circumstanțe ce au importanță pentru cauză și care au fost omise, atrăgând atenție doar la probele ce aparent indică la vinovăția inculpatului.

Alte probe, care cu certitudine ar demonstra vinovăția inculpaților Rusu Vasile și Rusu Grigore în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. art. 152 alin.(2) lit. e) Cod Penal și art. 179 alin.(1) Cod Penal, instanței nu i-au fost prezentate de către partea acuzării, fiind pus la baza învinuirii pe art. 152 alin.(2) lit. e) Cod Penal, doar raportul de expertiză medico-legală nr.143 din 08.04 2013, iar potrivit declarațiilor medicului legist se atestă că, plaga stabilită la Chifor Andrei în regiunea capului, mult mai probabil că a fost cauzată în rezultatul acțiunii cu fârașul metalic, care, conform construcției, are proeminente și iregularități și puțin verosimil ca ea să fi fost provocată în rezultatul aplicării unei lovituri cu ranga metalică prezentată.

Instanța de apel mai menționează, că nici unul din martorii audiați, nu a indicat la aplicarea de către inculpați a loviturilor lui Chifor Andrei după ce el a căzut jos, în rezultatul căreia ultimul a rămas cu coasta fracturată.

Luând în considerație că în acea seară Chifor Andrei a fost implicat în mai multe situații de conflict, la bar, unde potrivit lui și martorilor din partea sa, a fost bătut de mai multe persoane, la poarta gospodăriei sale, unde Rusu Vasile l-ar fi lovit în cap cu bara metalică și el a căzut jos, și în ograda lui Cojocari Ion, unde el a fost lovit pe diferite părți ale coptului cu un fâraș metalic, instanța nu are temeiuri să constate că fracturarea coastei a avut loc într-o situație sau alta. Cu atât mai mult n-a fost posibil de stabilit de către cine i-a fost provocată lui fractura costală. În lipsa unor probe concrete în această privință, instanța a considerat învinuirea adusă inculpaților Rusu Vasile și Rusu Grigore de cauzarea, în doi, a uneia și aceleiași leziuni corporale, ca fiind una neîntemeiată și formală.

De asemenea, Instanța de apel a conchis că de către partea acuzării nu au fost prezentate nici probe, referitor la violarea de către inculpați a domiciliului lui Chifor Andrei. Declarațiile părții vătămate și martorilor acuzării, în această privință diferă esențial, iar inculpații neaga categoric faptul că ar fi intrat în ograda lui Chifor Andrei.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată din motiv că instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de partea acuzării în sprijinul învinuirii în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, utilității, coroborării acestora, astfel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv și respectiv nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, nu și-a motivat soluția și nu a argumentat motivele admiterii sau respingerii probelor atât ale învinuirii cât și cele ale apărării, prin ce a fost comisă eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Recurentul consideră, că deși în cadrul apelului a fost prezentate probe ce confirmă vinovăția inculpatului, acestea n-au fost apreciate de către instanță, făcându-se trimitere unilateral la declarațiile inculpaților care au negat vinovăția.

Acuzarea mai menționează, că instanțele de judecată în cazul dat nu au acordat deplină eficiență declarațiilor părții vătămate și martorului audiat și în instanța de apel Chifor Tatiana apreciindu-le critic, din considerente că aceștia relatează ca a fost aplicată o lovitură cu ranga metalică în regiunea capului însă raportul de expertiză medico-legală nr. 143 din 08.04.2013, indică vătămări corporale medii sub formă de fractură închisă de arc costal VI pe dreapta cu deplasare minimă.

Partea vătămată audiat repetat în cadrul apelului a concretizat că, *fiind lovit cu ranga metalică în regiunea capului a căzut jos, și-a pierdut cunoștința și ca consecință nu a văzut cine l-a lovit în regiunea coastelor, însă a concretizat că pînă a-și pierde cunoștința nu la lovit nimeni și careva dureri nu avea.* Acuzarea consideră, că nu există careva circumstanțe de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării care au relatat că violența fizică a fost aplicată și că a fost aplicată în ograda gospodăriei, astfel nefiind temeiuri de a dispune achitarea inculpaților. În viziunea recurentului, versiunea înaintată de către inculpați are drept scop eschivarea de la răspundere penală, nefiind justificate prin careva probe concludente ce ar corobora între ele.

6. Verificînd hotărîrea recurată în raport cu motivele invocate în recurs și materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul procurorului urmează a fi respins din următoarele considerente:

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și oricărui probe noi prezentate instanței de apel.*

Alin. (4) și (5) ale aceleași norme prevăd că, *în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță*

asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Analizând probele administrate în dosar și cercetate în condițiile legii, cât a apărării, atât și a acuzării, expuse în decizia instanței de apel: declarațiile inculpatului Rusu Vasile; declarațiile inculpatului Rusu Grigore; declarațiile părții vătămate Chifor Andrei; declarațiile martorului Ghifor Tatiana, Chifor Angela, Chifor Antonina, Ostap Nina, Cojocari Ion, Cojocari Alexandru, Petrov Anatol, Rusu Svetlana; declarațiile medicului legist Lipovan Oleg; raportul de expertiză medico-legală nr.143 din 08.04 2013, prin care se confirmă stabilirea la Chifor Andrei a vătămarilor corporale medii sub formă de fractură închisă de arc costal VI pe dreapta cu deplasare minimă, fractură de os nazal cu deplasare, plagă confuză pe frunte, echimoză pe față și pavilionul articular drept, escoriație pe nas, edem al țesuturilor mai ale capului, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a concluzionat că totalitatea acestor probe confirmă lipsa vinovăției a lui Rusu Vasile și Rusu Grigore în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod Penal după semnele calificative *„vătămarea intenționată medie a integrității corporale și violarea de domiciliu, adică vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art.151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății săvârșită de două persoane”*, și art.179 alin.(1) Cod Penal, după indicii calificativi: *„pătrunderea ilegală în domiciliul persoanei fără consimțământul acesteia.”*

Astfel, în opinia instanței de recurs instanța de apel, constatând lipsa probelor ce ar confirma prezența componentelor infracționale imputate în acțiunile inculpatului Rusu Vasile și Rusu Grigore, corect a menținut sentința de achitare a instanței de fond.

Instanțele de fond și de apel au dat o apreciere corectă probelor menționate mai sus, concluzionând că, între declarațiile părții vătămate Chifor Andrei și martorilor din partea acuzării există divergențe esențiale și anume acestea dau declarații diferite referitor la faptul cine l-a bătut pe Chifor Andrei și unde, cine și când i-a aplicat lovituri cu ranga metalică peste cap lui Chifor Andrei, de unde a fost luată această rangă. Divergențele esențiale dintre declarațiile părții vătămate și martorilor din partea sa denotă faptul că ei se aflau într-o stare avansată de ebrietate alcoolică, ceia ce nu le permitea să rețină și să aprecieze obiectiv derularea evenimentelor. Mai mult ca atât, martorii menționați fiind rude apropiate cu partea

vătămată, intenționat au încercat să prezinte situația, așa cum era necesară părții vătămate.

Astfel, Colegiul penal lărgit, menționează că din declarațiile martorilor *Cojocari Ion, Cojocari Alexandru, Petrov Anatol, Rusu Svetlana* fiind în coroborare și cu declarațiile inculpaților, care sunt consecutive, ne fiind stabilite careva divergențe între ele, se constată cu certitudine că între frații Chifor și Rusu Vasile s-a iscat un conflict, Chifor Mihail, primul lovindu-l pe Rusu Vasile cu o sticlă în cap. După ce situația s-a aplanat, Chifor Andrei împreună cu rudele sale au plecat acasă, când Rusu Vasile împreună cu Morari Vadim, Cojocari Alexandru și soția sa treceau pe lângă poarta acestuia, Chifor Andrei le-a ieșit în cale cu o rangă metalică, amenințându-l pe Rusu Vasile. După ce a fost deposedat de ranga metalică, la scurt timp Chifor Andrei a plecat să-și clarifice relațiile cu Ion Cojocari, pecum că ar fi insultat-o pe Chifor Silvia, întrînd, împreună cu mama sa în ograda acestuia, de unde au fost scoși cu forța, fiind utilizat de către Cojocari Ion și un fâraș metalic, cu care i-a aplicat ambilor lovituri pe diferite părți ale corpului. Astfel, instanța de apele și instanța de fond, corect au conchis că partea vătămată Chifor Andrei, în seara respectivă, era dispus la conflicte.

Prin urmare, nu este dovedit că anume inculpatul Rusu Vasile a apărut cu ranga metalică și l-a lovit în cap pe partea vătămată, în urma căruia acestuia i-a fost fracturată o coastă care, conform raportul de examinare medico-legală nr.143 din 08.04.2013 și declarațiilor medicului legist Oleg Lipovan, n-a fost descrisă linia anatomică de precisă localizare a fracturii costale stabilite la Chifor Andrei, poziția fragmentelor, prezența sau lipsa cărorva vătămări externe, nu a fost posibil de a da un răspuns concret și veridic privind mecanismul apariției fracturii costale, acesta, fiind posibil în diferite circumstanțe. În ceia ce ține de plaga situată în regiunea capului, conform datelor medicale, ea are capete orientate la 10 și 4 conform ceasornicului, înțelegîndu-se că este prezentă o plagă în formă de „V” care mult mai precis putea fi cauzată în rezultatul acțiunii cu un obiect cum ar fi fârașul metalic, care evident, are proeminente și iregularități conform construcției. Luînd în considerație masa obiectelor posibil-vulnerante asemănătoare, plagă e puțin verosimil să fie provocată în rezultatul aplicării unei lovituri cu ranga metalică, anexată ca corp delict. Fractura costală e prezentată veridic ca vătămare medie, fractura oaselor nazale și plăgile se referă la vătămări *ușoare* cu dereglarea sănătății de scurtă durată. Celelalte vătămări se referă la vătămări neînsemnate.

Ca consecință, instanța de recurs, fiind de aceeași părerea cu instanța de apel, că în seara conflictului Chifor Andrei a fost implicat în mai multe situații de conflict, la bar, unde potrivit lui și martorilor din partea sa, a fost bătut de mai multe persoane, la poarta gospodăriei sale, unde Rusu Vasile l-ar fi lovit în cap cu bara metalică și el a căzut jos, și în ograda lui Cojocari Ion, unde el a fost lovit pe diferite

părți ale coptului cu un fâraș metalic, nu are temeiuri să constate că fracturarea coastei a avut loc într-o situație sau alta. Cu atât mai mult, după cum s-a menționat mai sus, n-a fost posibil de stabilit de către cine i-a fost provocată lui fractura costală.

De asemenea, Colegiul, referindu-se mai sus la divergențele declarațiilor martorilor acuzării, or și acuzarea în recursul său menționează că martora Ghifor Tatiana a relatat că după ce soțul său a căzut jos, ea imediat a intrat în casă pentru a chema ambulanța și nu a văzut cine l-a lovit în continuare pe soțul ei și i-a fracturat coasta, lecturînd declarațiile martorului menționat date în cadrul apelului (f.d.218) reține, că ultimul declară: „...ambulanța nu a fost chemată de mine dar de băieții care l-au bătut....., cînd a fost bătaia eram în curte, dar eu am văzut că a fost înafara curții....., după ce soțul meu a căzut jos eu am intrat în casă să sun la salvare....., conflictul cu Cojocari Ion a fost tot în acea zi....., la noi în ogradă nu a fost vălmășeală....”, din acestea se evidențiază cert, că martora Chifor Tatiana de nenumărate ori se contrazice în aceste declarații, chiar menționînd că „vălmășeală” la ea în ogradă nu a fost. Prin urmare, instanța de recurs consideră justă aprecierea critică de către instanța de apel a declarațiilor martorului respectiv al acuzării.

Colegiul penal lărgit reiterează și faptul că de către instanța de apel corect a fost menționat că, de către acuzare nu au fost divizate acțiunile fiecărui inculpat, încriminînd acestora cauzarea a uneia și aceleași leziuni corporale părții vătămate.

Mai mult ca atât, de către acuzare nu au fost aduse careva probe noi întru confirmarea violării domiciliului lui Aandrei Chifor, acesta bazănduse pe declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării, care de fapt sunt contradictorii și se combat prin propriile declarații și prin declarațiile celorlalți martori, care afirmă contrariul. Fiindu-le incriminată violarea de domiciliu ambilor inculpați, din declarațiile martorilor acuzării nu este clar dacă în curtea lui Chifor au fost ambii inculpați, unul din ei, sau în general, dacă a fost cineva din cei vizați.

Potrivit art. 389 alin. (3) Cod procedură penală, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.*

În viziunea instanței de recurs, reieșind din conținutul procesului verbal al ședinței instanței de apel, procurorul în cadrul apelului nu și-a exercitat atribuțiile vis-a-vis de prezentarea de probe suplimentare în confirmarea învinuirii, solicitarea audierii martorilor acuzări etc, în sensul art. 415 alin. 2¹ Cod de procedură penală, care expres stipulează, că *după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia precum și a martorilor acuzării, solicitați de părți, în ședința de judecată a instanței de apel.*

Instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare, bazîndu-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, care conțin declarațiile martorilor și ale inculpatului din același dosar, în temeiul cărora a fost achitat de prima instanță.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, *sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale* (art.51, 53, 320 Cod de procedură penală). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărîrea *Cașcan contra Belgiei* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

După o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atît a inculpatului, cît și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

În speță, după cum deja s-a remarcat mai sus, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată la solicitarea procurorului în acest sens a fost audiată doar martora Chifor Tatina, care și la etapa apelului a făcut declarații contradictorii neinvocînd ceva clar ce ar susține poziția acuzării astfel încît nu au fost înlăturate dubiile existente. Așa dar, nu s-a solicitat audierea suplimentară a martorilor acuzării.

Făcînd trimitere la raportul de expertiză, acuzatorul întru înlăturarea dubiilor enunțate și în apel, nu a solicitat cel puțin audierea repetată a medicului legist, or prin declarațiile făcute de ultimul, în ceea ce ține de plaga situată în regiunea capului, menționează, că *„conform datelor medicale, ea are capete orientate la 10 și 4 conform ceasornicului, înțelegîndu-se că este prezentă o plagă în formă de „V” care mult mai precis putea fi cauzată în rezultatul acțiunii cu un obiect cum ar fi fîrașul metalic, care evident, are proeminente și iregularități conform construcției. Luînd în considerație masa obiectelor posibil-vulnerante asemănătoare, plagă e puțin verosimil să fie provocată în rezultatul aplicării unei lovituri cu ranga metalică, anexată ca corp delict”*, iar aceste afirmații se confirmă elocvent și prin alte materiale ale cauzei la care acuzatorul a omis să facă referire și anume procesele verbale cu privire la contravenție, prin care se constată sancționarea contravențională a lui Cojocari Ion pentru aplicarea loviturilor unor rude ale părții vătămate Chifor Andrei în aceeași seară, dar și pornirea urmăririi penale pe faptul violării de domiciliu a lui Cojocari Ion, care audiat ca martor nu neagă că a aplicat pătimitului lovituri peste diferite părți ale corpului, dar și peste cap cu fîrașul metalic pentru a se apăra de Chifor și rudele sale care în toiu noapții au intrat în curtea casei sale (f.d. 74-84). Desemenea procurorul nu a solicitat

aprecierea raportului de expertiză medico-legală nr. 35 din 13.03.2012 prin care se constată prezența leziunilor corporale neînsemnate pe capul lui Rusu Vasile, (f.d.74), care vine să confirme versiunea inculpaților și martorilor precum că anume pătimitul a lovit inculpatul Rusu V. cu sticla în cap.

Astfel, în cadrul apelului, deși solicită condamnarea, probe în confirmarea învinuirii procurorul nu a prezentat.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 Cod de procedură penală, care obligă acuzatorul de stat, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanța, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată probe în susținerea acuzării înaintate, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzării în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare. În atare situație apelul procurorului urmează să fie respins ca nefondat.

Generalizînd cele expuse mai sus, Colegiul penal conchide în mod convingător, că partea acuzării în susținerea apelului asupra sentinței de achitare nu a îndeplinit cerințele legii cu privire la prezentarea probelor, ce ar servi temei pentru o nouă interpretare a probelor de către instanța de apel, or apelul declarat conține descrierea probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești, cu interpretarea acestor probe în formă tendențioasă, fără a se referi și la alte circumstanțe ce au importanță pentru cauză și care au fost omise, ca de altfel și recursul declarat fiind și acesta unul formal cu invocarea probelor ce aparent indică la vinovăția inculpaților.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că instanțele de fond și de apel au adoptat hotărîri legale și întemeiate.

În susținerea recursului său, procurorul invocă temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală care expres prevede, că *o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărîrii redactate nu corespunde cu dispozitivul pronunțat după deliberare.*

Astfel, temeiul invocat de recurent precum că *„hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”* nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel, respectînd prevederile art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, or hotărîrea adoptată cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Prevederile legale obligatorii au fost respectate la judecarea cauzei în apel și Colegiul s-a expus motivat asupra respingerii apelului, cît și s-au indicat detaliat motivele adoptării soluției. De asemenea, instanța de apel la rejudecarea

cauzei, conducându-se de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, și de prevederile Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată.

Alt argument invocat de recurent este aprecierea eronată a probelor de către instanța de apel.

La acest capitol Colegiul menționează, că aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 CPP.

În concluzie Colegiul constată, că în prezenta cauză nu se întrevăd erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și ca urmare hotărîrea atacată este legală și întemeiată, instanța de apel dînd o apreciere corectă probelor administrate, examinîndu-le multilateral, iar motivarea soluției fiind bazată respectiv pe ele.

În acest context, Colegiul penal conchide, că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil respingerea recursului ca inadmisibil cu menținerea hotărîrii contestate.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui Rusu Vasile Grigore și Rusu Grigore Vasile, cu menținerea hotărîrii contestate fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată semnată la 10 aprilie și pronunțată în ședință publică la 06 mai 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Elena Covalenco

Iurie Diaconu